

Publicerad 2005-06-28 14:13 av elojna

mamma hjälp mig..

varför kollar han på mig sådär?

han står och kollar på mig, med ögon som är dimmiga.

han står och kollar på mig som han aldrig sett mig.

mamma, varför gör han så?

du står där och vinglar, och skrattar så högt.

va fåning du är, var min första tanke

och jag börjar skratta med tanke på att du skojar

men du blir allvarlig och frågar vad jag skrattar åt?

jätte kul skämt,pappa. jätte kul!

du går framåt, vinglandes. pappa? pappa?

jag har inga barn.. svarade du.

- pappa är du full?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren elojna med Poeter.se id #2815 innehar upphovsrätten